

רעפ 68028-12-24 - אמין סולימאן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 68028-12-24

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

העורר: אמין סולימאן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת א' אבו-
אסעד) מיום 24.11.2024 בעמ"ת
47561-11-24

בשם העורר:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת א' אבו-אסעד) מיום 24.11.2024 בעמ"ת 47561-11-24, בה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בטבריה (השופטת ד' נסאר, ס.ג.) מיום 20.10.2024 במ"ת 21513-10-24 אשר הורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 3.2.2021 הוגש נגד המבקש ואחרים כתב אישום רחב היקף הכולל שמונה אישומים, והמייחס לו מאות עבירות מסוג פשע על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. בחלוף כשנה, חתמו הצדדים על הסדר טיעון לפיו יתוקן כתב האישום כך שחלק מהאישומים יימחקו ממנו וחלק יצומצמו. בהמשך לכך ביום 28.3.2022 הורשע המבקש על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן. על פי כתב האישום, בין השנים 2013-2017 פעל המבקש במרמה ובתחבולה מכוח תפקידו כמנהל חשבונות לביצועה של תוכנית עבריינית רחבה, אשר כללה מעורבים נוספים, והכל במטרה להונות את רשויות המס ואת הקופה הציבורית בהיקפים משמעותיים ושלא כדין.

2. ביום 23.11.2022, כשבועיים לפני המועד שנקבע לשמיעת טיעונים לעונש ולאחר שניתן תסקיר שירות מבחן שלילי בעניינו, יצא המבקש מישראל ולא שב. בעקבות זאת הוטלו ההליכים המשפטיים נגדו, והמשיבה פעלה מול המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה על מנת להסגירו ארצה להמשך משפטו.

3. בחלוף כשנתיים, ביום 9.10.2024 חזר המבקש לישראל ונעצר על ידי המשיבה, אשר הגישה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. לאחר שהתקיים דיון בבקשה, ביום 20.10.2024 נעתר בית משפט השלום לבקשה. נקבע כי חומרת העבירות בהן הורשע המבקש ותפקידו המרכזי בתכנית העבריינית המגוללת בכתב האישום מקימים עילת מעצר של מסוכנות; וכי בריחתו מישראל בסמוך לאחר הרשעתו, כמו גם דפוסי ההתנהגות המניפולטיביים שלו, מקימים עילת מעצר של חשש מהימלטות ושיבוש הליכי משפט. בתוך כך נדחתה טענת המבקש כי הימלטותו מישראל אינה קשורה להליך בעניינו אלא היא תולדה של איומים שהופנו כלפיו בגין הליך אחר בו היה אמור להעיד (להלן: ההליך האחר). נקבע כי בשים לב לעיתוי בו נמלט בסמוך למועד שמיעת הטענות לעונש ולחששו מהעונש שייגזר עליו, יש לקבל את עמדת המשיבה לפיה הוא נמלט מישראל בשל ההליך דנן. צוין כי ייתכן שהימלטותו נעשתה הן מהחשש מהעונש הצפוי לו והן מחששו מלהעיד בהליך האחר, אולם בכל מקרה במעשיו הוכיח תעוזה והיעדר מורא מהדין המחייבים בחינה זהירה ביותר של כל חלופת מעצר. בהמשך לכך, לאחר שבחן את הצעת בא-כוחו לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח אמו, גרושתו ואחיו, נקבע כי אין לאמץ חלופה זו, הן בשל חוסר האמון במבקש והן בשל אי-התאמת המפקחים המוצעים.

4. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי - נדחה. נקבע כי בשים לב למועד יציאתו של המבקש מהארץ; לשלב בו היה מצוי ההליך העיקרי בעת עזיבתו; ולהיעדר בקשה מצדו לדחיית מועד הטענות לעונש תוך הבאת דבר יציאתו מהארץ לידיעת בית המשפט - בצדק קבע בית משפט השלום כי המבקש הוכיח שנשקף ממנו חשש להימלטות מאימת הדין שבגינו מוצדק להורות על מעצרו עד תום ההליכים, בהיעדר חלופה הולמת. כן צדק בית משפט השלום בקבעו כי תהא סיבת יציאתו את הארץ אשר תהא, במעשיו הוכיח המבקש תעוזה והיעדר מורא מהדין המחייבים בחינה זהירה של כל חלופת מעצר. כמו כן, העובדה שהמבקש שב ארצה לאחר שהופנתה למחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה בקשה לנקוט הליכי הסגרה נגדו; והעובדה שחזרתו נעשתה לאחר שתוקף דרכונו פג והוא קיבל תעודת מעבר שאפשרה לו להיכנס לישראל לכל המאוחר עד ליום 8.10.2024 (בסמוך למעצרו) - מעצימות אף הן את עילת המעצר האמורה. בנוסף על האמור, נקבע כי אין לשלול קיומה של עילת מעצר של מסוכנות המתקיימת בעניינו, וכי אין מקום להתערב בהתרשמותו של בית משפט השלום מהמשמורנים המוצעים.

5. מכאן הבקשה שלפני בה טען המבקש, בין היתר, כי הימנעותו מלשוב לישראל בתקופה שבה שהה בחו"ל נבעה אך ורק מעדותו בהליך אחר, ולא הייתה לו כל כוונה להימלט מההליך הפלילי בעניינו. נטען כי גם המשיבה עצמה טענה בהליך האחר כי הוא נמנע מלשוב לישראל בשל איומים וחשש לחייו, כך שהיא מושתקת מלטעון כיום אחרת. לעמדתו, בנסיבות העניין, אין מקום לספק שמתן צו עיכוב

יציאה מהארץ לצד חיובו בהפקדת דרכון וערבון כספי סביר, יפיגו כל חשש מהימלטותו. כן נטען כי העבירות בהן הורשע בוצעו עד שנת 2017, כך שאין מקום לחשש שהוא יחזור עליהן. ולבסוף נטען כי לא נלקחו בחשבון בעניינו שני גורמים נוספים שהיה מקום לשקלם, והם מצבו הרפואי והעובדה שהוא נמצא במעצר באגף טעוני הגנה וקיימת סכנה לחייו. נוכח כל האמור נטען כי יש לקבל את בקשתו ולהורות על שחרורו בתנאים.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערר ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות מיוחדות המצדיקות זאת (ברע"פ 65630-12-24 אהמד נ' משטרת ישראל, פסקה 5 (24.12.2024); ברע"פ 31902-10-24 אנשין נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.11.2024)). בקשה זו רחוקה מגדרם של מקרים חריגים אלו. הבקשה אינה מעוררת שאלה עקרונית, ולא בכדי המבקש לא טען לכך. כמו כן, לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות ערר. אין מקום לספק כי בהינתן הימלטותו של המבקש מהארץ למשך שנתיים, בעיצומו של ההליך הפלילי נגדו, קמה בעניינו עילת מעצר מובהקת של חשש מהימלטות. לא נעלמה מעיני החלטת השופט א' שטיין בבש"פ 4484/24 מדינת ישראל נ' אגבאריה (26.6.2024)) אליה הפנה המבקש, המלמדת על איומים שהופנו כלפיו בקשר עם עדותו בהליך האחר. ברם גם באותה החלטה צוין - על רקע דברים שמסר המבקש עצמו - כי ביסוד הימלטותו עמד בנוסף לסוגיית האיומים גם עונש המאסר הצפוי לו בהליך דן. מסקנה זו אף נתמכת בסמיכות הזמנים בין בריחתו לבין המועד שנקבע לטיעונים לעונש וביתר האינדיקציות שפורטו בהחלטות הערכאות קמא. מכל מקום, בצדק נקבע כי עצם העובדה שהמבקש נמלט למשך תקופה ארוכה, מקימה חשש ממשי שיש לבחון בקפידה את האפשרות לאיינו. באשר לעצם האפשרות להפיג חשש זה באמצעות חלופת המעצר שהוצעה או אמצעים אחרים, מדובר בקביעות הנסובות על התרשמותו הישירה של בית משפט השלום מהמפקחים ומהמשיב, שאין כל מקום ליתן רשות ערר בגין.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ה (27 דצמבר 2024).

דוד מינץ
שופט